

rindeligt kun skulde have været paatænkt at udgjøre 2 Bind, men i denne Anledning er jeg af vedkommende Embedsmand, der har med denne Sag at gjøre, bleven indstændigt opfordret til at faae denne Feiltagelse rettet, idet Lovsamlingen nemlig ikke i den Grad er voxet udover, hvad der oprindeligt var paatænkt, at den skulde udgjøre, som man skulde troe efter det ærede Medlems Udtalelse, saaledes som den staaer i Tidenden. Lovsamlingen er nemlig oprindeligt paatænkt at skulle udgjøre 12 Bind, hvorved man haabede at skulle komme til 1848, men der er nu udkommet 13 Bind, som omfatte Tidrummet fra 1096 til 1847, og det vil saaledes sees, at der kun har været en Overtskridelse af $1\frac{1}{2}$ Bind. Jeg har troet at skilbe den vedkommende Embedsmand, der har følt sig meget stærkt berørt af den Udtalelse, som findes i Tidenden, at gjøre denne Berigtigelse.

Udler: Hvis den høitagtede Minister ikke var fremkommen med denne sidste Udtalelse, skulde jeg have fundet mig foranlediget til at tage Ordet alene med Hensyn dertil, nemlig for at gjøre den omhændlede Retteelse, idet jeg nemlig er bleven gjort opmærksom paa, at der paa det paagjældende Sted i Tidenden er udsaldet et 1 Tal, saa at der altsaa er kommet til at staae 2 Bind istedetfor 12 Bind. Jeg troer ogsaa, at de ærede Medlemmer, som hørte min Udtalelse dengang, ville have hørt, at jeg nævnedes Tallet 12 som Antallet af de Bind, Lovsamlingen oprindelig var paatænkt at skulle have. Jeg takker den høitærede Minister for de Oplysninger, han har meddeelt med Hensyn til Fængselsvæsenet. Man sees deraf, at der virkelig har været noget Grundet i de Klager, der ere fremkomne; Manglerne ere, efter hvad den ærede Minister oplyste, nu blevene rettede. Det er ganske rigtig den af den ærede Minister nævnte Mand, som i sin Tid afgav en officiel Beretning til Vicepolitidirecteuren. Der er dog et enkelt Punkt i Ministerens Oplysninger, som jeg skal tillade mig nærmere at gaae ind paa, og det er angaaende Hestefjødet. Jeg behøvede jo forsaavidt ikke at indlade mig videre derpaa, som den høitagtede Minister jo har udtalt, at det paagjældende Forhold stadig skal

være Gjenstand for hans Opmærksomhed og Overveelse, men jeg skal ikke nægte, at det af Ministeren Anførte om den større Udgift, som en Forandring vilde medføre, ikke forekommer mig at burde være det Afgjørende, forsaavidt man ellers maatte komme til det Resultat, at Hestefjød ikke var den Føde, Fangerne burde have, og at man istedetfor burde gaae over til Drefkjød, idet det nemlig forekommer mig, at Hensynet til den Forøgelse i Udgifter, som jo ganske vist vilde blive en Følge deraf, burde vige for Hensynet til Fangernes physiske Tilstand. — Med Hensyn til Biskoppen paa Island udtalte jeg mig ligeledes i sin Tid i Egenstab af foreløbig Ordfører imod Forhøielsen. Jeg skal erklære, at jeg hører til det Fleertal, som efter Ministerens indtrængende anbefaling af Sagen er gaaet med ham. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at man antager, at den i sin Tid stete Udtalelse fra min Side har været vildeblende, idet jeg nemlig har sagt, at da det var vedtaget ved Lov, at han skulde have den mindre Sum, var der ingen Grund til Forhøielse, medens jeg burde have sagt, at der var forelagt en Lov, som ikke var bleven bragt tilende, og at derfor vedkommende Embede maatte blive staaende foreløbig paa den mindre Gage. Det vilde maaskee have været correctere, om jeg havde udtalt mig paa den sidste Maade, men noget egentligt Vildeblende kan jeg dog ikke see, at der har været i mine Udtalelser, thi det bliver dog i Virkeligheden omtrent det Samme. Jeg indrømmer, at man vel vil kunne fravige den Beslutning, der ved anden Behandling blev vedtagen af Thinget, saaledes at man gaaer ind paa at forhøie Summen med det Beløb, som af Ministeren er blevet foreslaaget, da man oftere i de islandske Gager er gaaet den Vej, som af Ministeren antydet i Motiverne, men det maa dog fastholdes, at vedkommende Mand har maattet vide, at han ikke kunde gjøre sig noget bestemt Haab om den høiere Gage, og at han maa vide, at, naar den bevilges, er det kun ifølge meget indtrængende Forestillinger derom fra den høitærede Ministers Side; af hvad jeg idag har hørt af Ordføreren, der taler paa Udvalgets Vegne, har jeg ogsaa faaet det Indtryk, at denne Sag af ham opfattes saaledes.